Quelle: http://manuscripta.at/?ID=25885
Copyright: Admont, Benediktinerstift

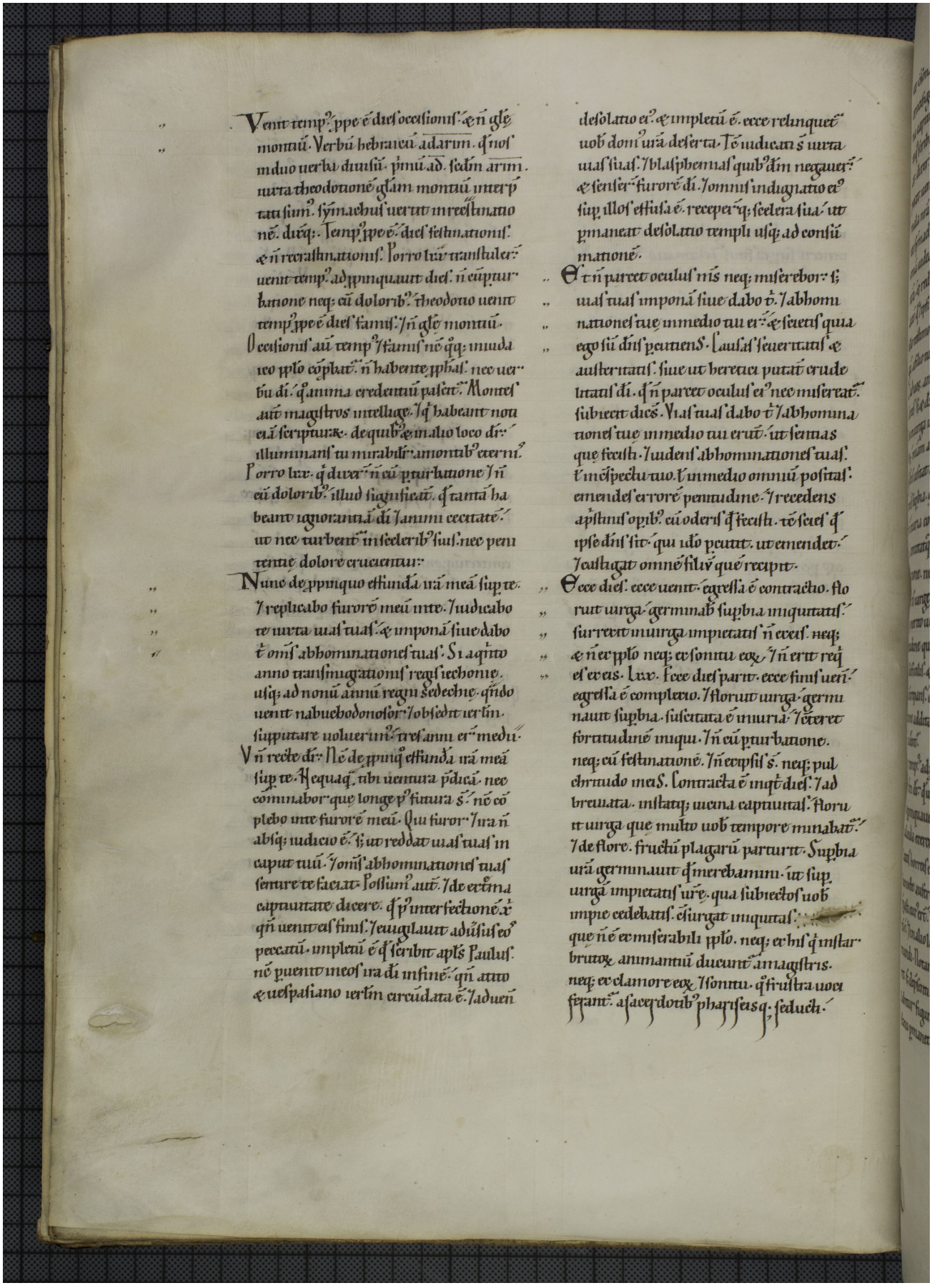

Venit temp⁹ ppe ē dies occasionis: ę n̄ gle
montiū. Verbū hebraicū adarim. q̄ nos
mduo uerbi diuisū. primū. ad. scdm arim.
iuxta theodotionē glām montiū interp
tatus sim⁹. sym achus uero in rectitudo
nē. dux̄q;. Temp⁹ ppe ē dies festinationis:
ę n̄ recalthnationis. Porro lxx̄ transtulerūt
uenit temp⁹ ad ppinquauit dies: n̄ cū pturbatione neq; cū doloribꝰ. theodotio uenit
temp⁹ ppe ē dies tamis: n̄ gle montiū.
Occasionis aūt temp⁹ stamis nē q̄q; muda
no ppō cōpbat: n̄ habente ppbas: nec uerbū dī: q̄ anima credentiū pasc̄t. Monet
aūt magistros intelligę. q̄ habeant nouā scripturę. de quib⁹ & in alio loco dr:
illuminans tu mirabiliter a montib⁹ eternis
Porro lxx. q̄ dixerūt cū pturbatione n̄ cū doloribꝰ. illud significāt. q̄ tantā habeant ignorantiā dī animi cecitatē:
ut nec turbent in sceleribꝰ suis: nec penitentię dolore crucientur:

Nunc de ppinquo effundā ira mea sup te.
& replicabo furorē meū inte. & iudicabo
te iuxta uias tuas: & imponā sine dabo
t̄ omnes abhominationes tuas. Si aq̄rto
anno transmigrationis regis iechonie.
usq; ad nonū annū regis sedechie. q̄ndo
uenit nabuchodonosor: & obsedit ierlm.
supputare uoluerim⁹ tres annos et medium.
Vn̄ recte dr: Nē de ppinq effundā ira mea
sup te. Hequaq̄ ubi uentura p̄dicā. nec
comminabor: quę longe p̄futura s̄: nē cō
plebo inte furorē meū. Qui furor. & ira n̄
abliq; iudicio ē. ut; ut reddat uias tuas in
caput tuū. & omnes abhominationes tuas
sentire te faciat. Possum⁹ aūt. & de extrema
captiuitate dicere. q̄ p̄ intersectionē x̄
q̄n uenerat finis. & euigilauit ad iustos eo
peccatū. impleuit ē q̄ scribit apls Paulus.
nē q̄uenit in eos ira dī in finē. q̄n autē
& uespasiano ierlm circūdata ē. & aduen
desolatio ei⁹. & impleti ē. ecce relinquet
uob dom⁹ ura deserta. Tē iudicans s̄ iuxta
uias tuas. & blasphemias quib⁹dam negauer
& sensere furorē dī. Omnes indignatio a⁹
sup illos effusa ē. receperūq; scelera sua. ut
p̄maneat desolatio templi usq; ad consū
mationē.

Et n̄ parcet oculus mis neq; miserebor: t;
uias tuas imponā sine dabo t̄. & abhomi
nationes tuę in medio tui erūt. & scietis quia
ego sū dns percutiens. & altas seueritatis. &
austeritatis. sine ut heresis putāt crude
litatis dī. q̄ n̄ parcet oculus ei⁹ nec miserat⁹
subiecit dicēs. Vias tuas dabo t̄ & abhomina
tiones tuę in medio tui erūt. ut sciatis
quę facio. & iudicij abhominationes tuas.
t̄ in speculo tuo. t̄ in medio omniū positas:
emendes errorē pernitiosę. & recedens
a p̄stinis opib⁹ cū oderis & facta. tē sciet q̄
ipse dns sit. qui ido pcutit. ut emendet.
& altiget omnē filiū quē recipit.

Ecce dies: ecce uenit: egressa ē contracho. flo
ruit uirga. germinauit superbia in iquitatis.
surrexit in uirga impietatis. n̄ ex eis. neq;
ex ipsis neq; ex sonitu eox. & n̄ erit requ
ex eis. lxx. Ecce dies parti. ecce finis uen
egressa ē complexio. & floruit uirga. germi
nauit superbia. suscitata ē in uria. & texuit
fortitudinē in iquā. & n̄ cū pturbatione.
neq; cū festinatione. & n̄ excepit s̄. neq; pul
chritudo mea S. Contracta ē in q̄t dies. & ad
breuiata. instatq; uicina captiuitas. floru
it uirga que multo uob tempore minabat⁹.
& de flore. fructū plagarū parturit. Superbia
uirā germinauit q̄ merebamini. ut sup
uirgā impietatis uire. qua subiectos uob
impie cedebatis. & iurgat iniquitas.
que n̄ ex miserabili ipso. neq; ex his q̄ instar
bruti ex animantiū ducunt⁹ magistris.
neq; ex clamore eox. & sonitu. q̄ frustra uoca
bant. ascendit deus pharisęus q; seduch.